

התליה (מסומנים בחצים) מסביב לכיכר, מוקפים בחיילים

כו בעיקבות כתבי היושבראש מאו. ירדן הוציאה לתלייה פומבית שני ערבים מהגדה המערבית שנאשמו כמרגלים יש-ראליים. במצריים הוצא להורג חייל מצ-רי שהואשם אף הוא בריגול לטובת יש-ראל. בקובה ניתלו שניים מאזרחיה שי-הואשמו בריגול לטובת ארצות-הברית ובריטניה.

באינדונזיה הוצאו להורג שלושה קו-מוניסטים ובסינגפור ניתלו שני אינדי-זים. באפריקה הוציאה פורטוגל להורג מיספר בלתי ידוע של לוחמי מחתרת שניתפסו במושבותיה. רודזיה תלתה חמישה כושים וקונגו שלחה אל הגרדום את פייר מוללה, מנהיג מרידת הסימבה בשנת 1964.

אורגיית דמים

אבל העולם, שנשאר אדיש לעשרות תליות והוצאות להורג, זועזע מקירקס התליות בגדאד. אפילו עיתוני ערב הצ-טרפו לגינוי. כתב העיתון הביירותי „דה סטאר“: „המחזה ברחובות בגדאד הח-מיץ את ליבו של כל ערבי המסוגל לה-שוב. כיצד יכול מישהו שדעתו שפוייה להצדיק או להגן על אורגיית דמים כזו!“

השבוע נראה היה כי המצפון האנושי נרגע בעיקבות ידיעות שהגיעו מבגדאד. „לא נפסיק לתלות מרגלים“, אמרו אנ-שי מימשל-הטירוף העיראקי לכתבים זרים, „אלא שלא נעשה את זה בפומי-ביות כליכך גדולה.“

את התמונה אשר זועזעה את ה-עולם: אחת-עשרה גוויות המתנד-דות על עמודי-התלייה ב„כיכר השיח-רוח“ רחבת-הידיים של בגדאד בירת עיראק, (שלושה נוספים ניתלו בבצ-רה).

לא סתם תלייה, אלא תלייה מבווי-מת בקפדנות, עם אירגון יסודי של חגיגת המונים.

המונים משולהבים

הפנים הצהולות מסביב, הרמקולים מעל המכוניות, מהם בוקעים קולות קריינים המלהיבים את הקהל מחיאות-הכפיים הסוערות, ובאמצע — הגרדו-מים. מחולקים היטב מסביב לכיכר, כדי שאפשר יהיה לסוב אותה הלוך ושוב ולראות את התלויים מכל עבר. ומסביב — מישמרות-צבא מזויינים וחי-יילים צועדים בסך, כדי שהמונים הי-משולהבים לא יוסיפו לגוויות מה שלא עשה התליון.

תלייה פומבית

הגרדומים אינם פאטנט בילעדי של עיראק. בשנה האחרונה בלבד היו הוצ-אות להורג רבות בפניות שונות של ה-עולם. מיספר אינסופי של שבויים ביאפי-רים הוצאו להורג בידי הניגרים. בסין העממית ניתלו כמה תריסרים שלא הל-